

מ"ת 6702/05/17 - מדינת ישראל נגד איגנט אוסטרובסקי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 6702-05-17 מדינת ישראל נ' אוסטרובסקי

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המבקשת:
מדינת ישראל
נגד

המשיב:
איגנט אוסטרובסקי
ע"י ב"כ עו"ד טל כהן

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תם ההליכים, על פי סעיף 21 א' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1966, ובקשה לפסילה עד לתום ההליכים לפי סעיף 47 לפקודת התעבורה, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה ברכב שהורד מן הכביש ונהיגה בזמן פסילה..

ע"פ עובדות כתב האישום נתפס המשיב ביום 11.5.17 בשעה 07:20 נוהג ברחוב לבנדה בתל אביב ונעצר לביקורת רישיונות ע"י שוטר.

כתב האישום אף מייחס לו נהיגה בהיותו פסול מכוח כך שבתאריך 7.2.17 הורד רכבו מן הכביש במסגרת ביקורת יזומה שבוצעה ע"י משרד הרישוי, בה נמצאו ליקויים ברכבו.

אף על פי כן, המשיך הנאשם ונהג ברכב זה במועד המצויין בכתב האישום.

עוד נסתבר, כי הנאשם נהג כאשר היה נתון תחת השפעת סמים מסוכנים האסורים על פי הדין, כאשר ברכב נתגלו שאריות חומר שנחשד כסם ונמצא אף כלי עישון משומש.

בהמשך ובבדיקת דגימת שתן ראשונית נמצא סם מסוכן מסוג קוקאין, קנאביס ואופיאטים.

עמוד 1

ראיות לכאורה

אין חולק כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה וטיבן של ראיות אלו הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (ראה **בש"פ 8587/95 זאדה נ. מ"י**).

הצדדים חלוקים ביניהם לעניין הראיות לכאורה, כאשר המאשימה שבה וטוענת לקיום ראיות לכאורה בתיק החקירה, המבססות את כתב האישום אשר הוגש, כאשר בהגינותה ולשאת בית המשפט הוסיפה וטענה ב"כ המבקשת שאין היא יכולה להפנות לראיות לעניין עבירת הנהיגה בעת פסילה.

הסנגור מנגד, טוען כי אין בדל ראיה לעבירת הנהיגה בזמן פסילה שמיוחסת למשיב וכי זו יוחסה לו מכוח הורדת ריכבו מן הכביש, כאשר לאישוש טענתו זו מפנה לעובדה שהמשיב לא הואשם בעבירה זו, לא נחקר ולא נתן כל גרסה בעניין זה.

לעניין עבירת הנהיגה בהיותו תחת השפעת סמים, טוען כי אף לאחר יותר מ- 7 ימים בהם מצוי המשיב בתנאי מעצר מגבילים, אין בתיק החקירה של המבקשת ראיה מוכחת להימצאות הסמים הנקובים וכל אשר יש היא התייחסות ראשונית מאת המעבדה, כאשר על גביה רשום באותיות בולטות, שמדובר בחשד בלבד עד לקבלת חוות הדעת הסופית שתהא ערוכה כדין.

בחנתי את חומר הראיות בתיק ואכן לא מצאתי כל ראיה שהיא שיש בה כדי לבסס את **עבירת הנהיגה בזמן פסילה** שיוחסה למשיב. בתיק לא מצוי פסק דין הפוסל את הנאשם, או כל צו אחר שיש בו כדי למנוע מאת המשיב את נהיגתו קודם לאירוע המתואר בכתב האישום.

אף בהצהרת התובע המצוייה בתיק, לא בא שמעה של עבירה זו וכך אף באזהרה בה הוזהר המשיב בתחילת חקירתו.

מכל אלו אין לי אלא לקבוע כי אין ראיות לעביה זו ונראה לי כי יצתה טעות תחת ידי המבקשת.

לעניין עבירת הנהיגה תחת השפעת סמים/ אלכוהול, אכן, עד למועד 22.5.17 לא היה בידי המבקשת חוות דעת ערוכה כדין וכל שהיה בידה הינה חוות דעת ראשונית, אולם על פי הילכת זאדה, על בית המשפט לבחון את כוחן הפוטנציאלי של הראיות, אשר בהמשך יבואו לידי מיצויין.

יתרה מכך, בית המשפט יכול לקבוע קיומן שלראיות לכאורה (ובהמשך אף להרשיע), על פי ראיות שאינן פורנזיות,

ובמקרה שלנו, מצבו של המשיב העלה חשד, שכן נראה תשוש מאוד, עם עניים אדומות.

כשנלקח לתחנת המשטרה ופתח את דלת הרכב, הבחין השוטר בשאריות של חומר החשוד כסם, לאור כך נעשה חיפוש ברכב נמצאו כלי עישון.

אף דוח המאפיינים מעלה כי בשיחה הראשונית, המשיב נרדם מס' פעמים במהלך ההמתנה ואף נרשם כשל מסויים בהליכה על הקו, אף כי הינו מינורי.

בחקירתו של המשיב מעיד שהשתמש בסמים- "חשיש או מריחואנה" לפני כשבוע וחצי קודם נהיגתו.

שמעתי מאת ב"כ המשיב טענות בדבר החוקיות של החיפוש אשר בוצע והאם התקיים אותו חשד, אולם לעת הזאת נראה כי די במה שנרשם בדוח הפעולה של השוטר עובד רותם.

כאן יצוין, כי הנוסע ברכב אשר היה ביחד עם המשיב, לא נחקר, עניין שיש בו כדי לפגוע בראיות התביעה.

עדיין, מכל אלו אני קובעת כי לגבי נהיגתו של המשיב תחת השפעת אלכוהול/ סמים, קיימות ראיות לכאורה לשלב הזה של הדיון.

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טען כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכביד קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו וכי אין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת. על כן עותר ב"כ המבקשת להעתר לבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנגד טען ב"כ המשיב כי לאחר שהמשיב שוחרר בתנאי מעצר בית מלא, כבר ביום 11.5.17 על ידי בית משפט השלום ומאחר שהמבקשת לא הגישה ערר ועל כן, על מנת להשיב את המשיב למעצר ממש יש להצביע על עילה משמעותית.

בנוסף טוען, כי לאור חולשת הראיות והגם שקיימת עילת מעצר ניתן בנסיבות תיק זה להסתפק בחלופת מעצרהפחותה מזו אשר מצוי בה המשיב.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ואף שקבעתי כי אין ראיות לעבירת הנהיגה בזמן פסילה, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו, וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב), את זאת ניתן ללמוד מנסיבות הימצאותו של המשיב

ברכב במצב המתואר, כשבתוך רכבו נמצאו כלי העישון וחומרים החשודים כסם מסוכן.

מאידך לא מצאתי לשוב ולעצור את המשיב למעצר ממש, שכן עבירה משמעותית אותה ציינה המבקשת בכתב האישום, אינה מוכחת מן הראיות והיא עבירה שיש בה כדי לפגוע פגיעה אמיתית באמון שרוחש בית משפט למשיב באשר הוא וזאת עוד קודם שעל המבקשת להבהיר מדוע לא הוגש ערר ובעיקר לאור מה מתבקשת הבקשה לשוב ולעצור מי שכבר שוחרר, לאור הלכות בית משפט העליון בסוגייה זו.

המשיב נוהג משנת 2005 לחובתו 7 הרשעות קודמות, שתיים מהן ממן העניין, בשנת 2007 הורשע בנהיגה בשכרות תוך שגרם לתאונת דרכים, שם נפסל לתקופה של 24 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

בשנת 2014 הורשע בנהיגה תחת השפעת אלכוהול/ סמים, שם נפסל ל- 11.5 חודשים ורכיבים נוספים, כולל מאסר על תנאי של 8 חודשים, אשר מרחף מעל ראשו בתיק זה.

אירוע זה הינו שלישי מסוגו, כאשר המשיב אף נתפס נוהג על רכב אשר הורד מן הכביש, עקב מצבו המכאני אשר יש בנהיגה בו על מנת לסכן את משתמשי הדרך.

לאור כל זאת, ולאור העובדה כי קיימות ראיות לעבירה מסכנת, נראה לי שיש להעזר בגורם מקצועי אשר יבחן את הדברים, לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות הענין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21א' לחוק.

שירות המבחן מתבקש לבדוק האם המשיב זקוק לגמילה מאלכוהול והאם יש תוואי שיקומי טיפול במידה ויש צורך כזה לפי הערכת הגורמים המקצועיים.

שירות המבחן מתבקש לבדוק נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר אפקטיביות החלופות המוצעות וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם, לרבות אפשרות לאפשר למשיב להמשיך ולהתפרנס.

משמצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, ומששקלתי את השיקולים לקביעת ערובה על פי הקבוע בסעיף 46 לחוק, הנני מורה על שחרורו של המשיב, בכפוף להמצאת ערובה להלן ובתנאים הקבועים בסעיף 48 (א) רישא לחוק בנוסף לאלו המפורטים בהחלטתי כדלקמן:-

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה ברחוב החרמון 10 צפת תחת פיקוחה המלא של אימו הגב' גלינה אוסטרובסקי ת.ז. 321018418 (להלן: "הערבה") ותאסר יציאתו משם במשך כל שעות היממה, למעט בין השעות 09:00 - 12:00 בכל יום ובליווי צמוד של הערבה.

ב. שאר הערבויות אשר הוטלו ביום 11.5.17 על ידי בית משפט השלום בתל אביב במסגרת מ"י 24933-05-17 ישארו על כנם עד לתום ההליכים כנגדו ועל מנת להבטיח את תנאי שחרורו.

ה. מובהר לערבה כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתם להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק ובאופן שתמצא במחיצתו 24 שעות ביממה. ועוד מוטלת עליה החובה לדווח מיידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

ו. מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעצר עד לתום ההליכים נגדו.

החלטה זו הינה החלטה ביניים, בעניין תנאי שחרורו של המשיב ולנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות הענין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21 א' לחוק, שלפיו יבדוק שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב, וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשיחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם.

הנני קובעת להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ליום 26.6.17 בשעה 12:00

פרטי הסגור טל" 052-2452621 , פקס- 03-3476601

טל' הערבה- האם : 050-8188455

מזכירות ביהמ"ש תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן **בפקס** ככל הניתן, עוד היום.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ז, 24 מאי 2017, בהעדר הצדדים.